

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΙΣ ΑΚΚΡΗΝ, ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΑ.

Τό Σάββατον, 25^{ον} Απριλίου/8^{ον} Μαΐου 2015, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου, μέ μετάθεσιν, ἡ ἐορτή τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου εἰς τήν Ἱεράν αὐτοῦ Μονήν εἰς τήν πόλιν τῆς Ἀκκρης – ἀρχαίαν Πτολεμαΐδα εἰς τό βόρειον Ἰσραήλ.

Εἰς τήν Μητρόπολιν ταύτην τῆς Ἀκκρης-Πτολεμαΐδος ὑπάγονται δώδεκα κῶμαι-Ἑλληνορθόδοξοι Ἀραβόφωνοι Κοινότητες τῆς περιοχῆς, ἥτοι τοῦ Κούφρ Γιασίφ, Κούφρ Σμέα, Σαχνίν, Ἀμπελίν, Ταρσήχας, Ζντέϊντε, Μάκερ, Σφαάμερ, Πκέα, Μπαάνε, Ἀμπουσάν, Ράμε.

Εἰς τήν παραθαλασσίαν ταύτην πόλιν καί εἰς τήν ἐν αὐτῇ Ἱεράν Μονήν καί τόν Ναόν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου ἀφίχθη ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος τήν πρωίαν τῆς ὡς ἄνω ἡμέρας καί ἐγένετο δεκτός ὑπό τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Φιλοθέου, τῶν ἱερέων τῆς Ἀκκρης καί τῶν ὁμόρων Ἀραβοφώνων Κοινοτήτων καί τῶν Προσκόπων.

Ἐνταῦθα προεξῆρξε τοῦ Ὁρθρου καί τῆς θ. Λειτουργίας, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου, ἱερέων τῶν εἰς τήν Ἀκκρην ὑπαγομένων Κοινοτήτων, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου, τοῦ ἱεροδιακόνου π. Μάρκου καί ψαλλούσης ἀραβιστί τῆς χορωδίας ὑπό τόν ἡγούμενον Ἀρχιμανδρίτην π. Φιλόθεον καί μετεχόντων ἐν κατανυκτικῇ προσευχῇ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας εἰς Ἰσραήλ Στρατιωτικοῦ Ἀκολουθοῦ κ. Παναγιώτου, τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Γεωργίου Ζαχαριουδάκη μετά τῆς ἐριτίμου συζύγου αὐτοῦ καί πολλοῦ λαοῦ ἐξ Ἀκκρης καί τῶν πέριξ κωμῶν.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θ. Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον πρὸς τό ἐκκλησίασμα τοῦτο ἑλληνιστί ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός καί διὰ πάθους τό θνητόν ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητός τῶν πατέρων θεός καί ὑπερένδοξος», ἀναφωνεῖ μελωδικῶς ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί

Τό ἔνδυμα τῆς εὐπρεπείας τῆς ἀφθαρσίας τοῦ ἀναστάντος Χριστοῦ περιβληθείς ἅγιος Γεώργιος ὁ μεγαλομάρτυς συνήγαγε πάντας ἡμᾶς κατά τήν εὐφρόσυνον καί πασχάλιον ταύτην ἡμέραν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ εὐκτηρίῳ οἴκῳ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀποστολῆς τῆς ἀδελφῆς ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, ἵνα εὐχαριστιακῶς καί λειτουργικῶς κηρύξωμεν μετά τοῦ ψαλμωδοῦ: «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο», (Ψαλμ. 92,1).

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός «ὁ ἐκ καμίνου ρυσάμενος τρεῖς παῖδας πάσχει ὄντως ὡς θνητός, γενόμενος ἄνθρωπος ὅμοιος ἡμῖν, ἵνα διὰ τοῦ σταυρικοῦ Αὐτοῦ πάθους καί τῆς Ἀναστάσεως Του συναναστήσῃ καί συνδοξάσῃ ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐκ τῆς ἀμαρτίας φθαρεῖσαν καί τῷ κράτει τοῦ θανάτου παραδοθεῖσαν ἀνθρωπίνην ἡμῶν φύσιν. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ διήνοιξε τὴν ὁδὸν καί τὸν ὀρίζοντα τῆς ἀληθοῦς υπάρξεως τοῦ ἀνθρώπου, ὡς λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος: «...καί ἀναστάς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ὥδοποίησε πάσῃ σαρκὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν».

Ἐξ ἄλλου ὁ ὑμνωδὸς λέγει: «Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τό πικρόν τοῦ θανάτου ἐξέτεμες τῇ ἐγέρσει σου, καί τὸν ἄνθρωπον νῦν κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας τῆς ἀρχαίας κατάρας, τὴν ἥτταν ἀνακαλούμενος»

Κοινωνὸς τοῦ σταυρικοῦ ἀπαθοῦς πάθους, ἀλλὰ καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο καί ὁ σήμερον τιμώμενος ἅγιος Γεώργιος ὁ μεγαλομάρτυς, ὅστις ἐζήλωσε τὴν αἰώνιον βασιλείαν, δηλονότι τὴν εὐπρέπειαν τῆς ἀφθαρσίας.

Μέ ἄλλα λόγια, τό μαρτύριον τοῦ αἵματος ἢ καί τῆς συνειδήσεως ἀπάντων τῶν φίλων τοῦ Χριστοῦ καί δὴ του μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἀποτελεῖ τρανὴν καί ἀναντίρρητον μαρτυρίαν διαχρονικὴν ἐν τῇ ἱστορικῇ πορείᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι ἡ Ἀνάστασίς Του ἀπαντᾷ ἀφ' ἑνός μὲν εἰς τὸν ὑπαρξιακὸν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου. Ἀφ' ἑτέρου δέ καθορίζει τό πλήρωμα τοῦ ἐν Χριστῷ ζῶντος ἀνθρώπου ὑπὸ τὴν θεώρησιν τοῦ κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ ποιηθέντος αὐτοῦ. (Γεν. 1,26). Ἰδοὺ τί λέγει ἐν προκειμένῳ ὁ ἔγκριτος Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας Γρηγόριος ὁ Θεολόγος: «Πτωχεύει τὴν ἐμὴν σάρκα, ἵν' ἐγὼ πλουτίσω τὴν αὐτοῦ θεότητα. Καί ὁ πλήρης κενοῦται. Κενοῦται γάρ τῆς ἑαυτοῦ δόξης ἐπὶ μικρόν, ἵν' ἐγὼ τῆς ἐκείνου μεταλάβω πληρώσεως. Τίς ὁ πλοῦτος τῆς ἀγαθότητος; τί τό περί ἐμέ τοῦτο μυστήριον; Μετέλαβον τῆς εἰκόνης καί οὐκ ἐφύλαξα. μεταλαμβάνει τῆς ἐμῆς σαρκός, ἵνα καί τὴν εἰκόνα σώσῃ καί τὴν σάρκα ἀθανατίσῃ», (ΒΕΠΕΣ, 60, 191).

Ὁ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ φωτισθεὶς μέγας Γεώργιος καί τὰ ἄνω φρονῶν, ἑαυτὸν προσήγαγε ἐνώπιον τοῦ διώκτου αὐτοῦ καί εἰδωλολάτρου Ρωμαίου Αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ καί μετὰ παρρησίας εἶπεν, συμφώνως τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ ὑπηρέτου αὐτοῦ Πασικράτους: «Αἰσχύνηθε οὖν οἱ τὸν μὲν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν πάντων Δημιουργὸν καί Δεσπότην φρενοβλαβῶς ἀθετοῦντες, δαίμονας δέ τούς ἀκαθάρτους θεοποιούμενοι καί εἰδῶλα τούτων πνοῆς ἔρημα καί κωφὰ διὰ τιμῆς ἄγειν αἰρούμενοι. Εἴ τι οὖν ἐμοὶ πείθεσθε, τό σκότος ἀφέντες προσέλθετε τῷ θεῷ φωτὶ καί τῆς πλάνης ἀποστάντες τῇ ἀληθείᾳ προσδράμετε, ἥτις ἐστὶν ζωῆς μακαρίας καί δόξης μὴ ληγούσης ἀξιωθήσεσθε. Ἡ γάρ δόξα ὑμῶν αὕτη σαθρά καί ματαία καί χλόη παραπλησίως μαραιομένη. Οὐκ ἀνέχομαι θεότητος ὑβριζομένης ἐφesuχάζειν ... ἐμοὶ τό μὲν πρῶτον καί τιμιώτατον ὄνομα Χριστιανός καί Χριστοῦ δοῦλος, δι' οὗ καί τὸν παρόντα βίον εἰλικρινεῖς καί ἀπρόσκοπτοι διαπεραιούμεθα καί μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀπαλλαγὴν ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι τὴν ἀνόλεθρον καί μακαρίαν λῆξιν καρπούμεθα».

Ἡ ὁμολογία αὕτη τοῦ Γεωργίου φανερῶνει ἐναργέστατα, ὅτι ὁ πιστὸς μάρτυς καί φίλος τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο συμμάρτυς τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι μιμητὴς τοῦ πάθους τοῦ ὑπὲρ τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θέντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Ἐπὶ πλεόν δέ ὅτι ὁ Χριστιανὸς ἀποτελεῖ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ζῶσαν μαρτυρίαν τοῦ ἀληθινοῦ Φωτός, τοῦ διαλύοντος τό σκότος, ὡς κηρύττει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης: «ἐν αὐτῷ τῷ θεῷ λόγῳ τῷ Χριστῷ ζωὴ ἦν καί ἡ ζωὴ ἦν τό φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καί τό φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καί ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν». (Ἰωάν. 1, 4-5).

Καί ἀναλυτικώτερον: Τό φῶς τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκεῖνο τό ὁποῖον σκορπίζει τήν λάμψιν Του καί μεταξύ τῶν ἐσκοτισμένων ἀπό τήν ἁμαρτίαν καί τήν πλάνην ἀνθρώπων διά νά φωτίσῃ καί αὐτούς ἀλλ' οἱ σκοτισμένοι αὐτοί ἄνθρωποι δέν τό ἀντελήφθησαν καί δέν ἐνεκολπώθησαν, ἀλλά καί δέν ἡδυνήθησαν νά τό ἐξουδετερώσουν καί νά τό κατανικήσουν. Ὡς τοῦτο ἀκριβῶς συμβαίνει καί εἰς τήν σύγχρονον ἡμῖν τῶν Χριστιανῶν πραγματικότητα.

Σήμερον ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐπί τῇ ἐορτίῳ μνήμῃ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, χαίρει καί ἀγάλλεται ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀγίας Σιών καί τέρπεται ἡ ἀγνή θεοτόκος καί Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἐπειδή ἀνέτειλε καί πάλιν ἡ δόξα τοῦ Κυρίου, δηλονότι ἡ ἐνότης τῆς Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησίας ἐν τῇ εὐχαριστιακῇ ταύτῃ συνάξει καί κοινωνίᾳ τοῦ σώματος καί τοῦ αἵματος τοῦ ἀναστάντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ φωτός τοῦ κόσμου. «Ἐάν δέ ἐν τῷ φωτί περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ὁ Θεός Πατήρ ἐστίν ἐν τῷ φωτί κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων καί τό αἶμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπό πάσης ἁμαρτίας», (Ἰωάν. 1,7).

Ἰκετεύσωμεν τόν ἅγιον μεγαλομάρτυρα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ καί μετά τοῦ ὕμνωδοῦ εἴπωμεν: «Ὁλῶ τῷ φωτί παμμάκαρ τῆς Τριάδος, εἰλικρινῶς καταλαμπόμενος ὡς Μάρτυς ἀήττητος εὐσεβείας ὡς ὑπέρμαχος, ὡς νικητής θεόστεπτος, σῶσον οὐρανοφοῖτα τούς σέ τιμῶντας καί δώρησαι τήν εἰρήνην τῷ κόσμῳ καί τῇ περιοχῇ ἡμῶν πρεσβείαις σου, Χριστός Ἀνέστη».

καί ἀραβιστί ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2015/05/09/12206>

Πολύς λαός προσῆλθεν εἰς τήν θείαν Κοινωνίαν καί μετά τήν Ἀπόλυσιν ἔλαβε τό ἀντίδωρον καί εἰκόνας εὐλογίας διά χειρός τοῦ Μακαριωτάτου.

Ἠκολούθησε λιτανεία μέ τρεῖς περιφοράς πέριξ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καί μέ στάσιν πρό τῶν τάφων τῶν ἐκεῖ ἐνταφιασμένων πατέρων διά μνημόσυνον ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτῶν καί ἐνώπιον τοῦ Τάφου τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Κυπρίου, μαρτυρήσαντος τόν 19^{ον} αἰῶνα ἐπὶ Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Μετά τήν θ. Λειτουργίαν ἠκολούθησε τό κέρασμα εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ ἡγουμενείου τῆς Μονῆς καί αἱ ἐόρτιοι προσφωνήσεις παρά τοῦ Προέδρου τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀκκρης, τοῦ Σεῖχη τῆς Ἀκκρης κ. Σαμίρ Ἀσση, τοῦ Ἀντιδημάρχου τῆς Ἀκκρης, τοῦ κ. Γιοῦσεφ Νάσερ, τοῦ Σεῖχη τῆς κώμης Μπαάνε κ. Νουριντίν Μπαντράν, τοῦ ἐκπροσώπου τῶν Μπαχάϊ, τοῦ ἐκπροσώπου τῶν Μαρωνιτῶν καί τῆς Ἀστυνομίας.

Μετά τήν σύντομον δεξίωσιν ταύτην, τήν μεσημβρίαν, παρετέθη ὑπό τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Φιλοθέου ἐόρτιος πλουσία τράπεζα εἰς τήν Πατριαρχικὴν Συνοδείαν καί εἰς ὅλον τό ἐκκλησίασμα.

Πρό τῆς ἀναχωρήσεως Αὐτοῦ ὁ Μακαριώτατος ἐπεσκέφθη διά συλλυπητήρια ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς μητρός αὐτῆς τήν κ. Μαρίαν Τριανταφυλλίδου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

<http://youtu.be/KH2enIBgGwQ>

<http://youtu.be/ksQzEvnGHTc>

<http://youtu.be/jUwLysQe7pA>

